

AUDITIONTEKST CYRANO / ROXANE

ROXANE:

Nu tror jeg, jeg tør.... fortælle dig, hvorfor jeg kom. - Jeg er forelsket!

CYRANO:

Ah!...

ROXANE:

-Men han ved det ikke.

CYRANO:

Ah!...

ROXANE:

I alt fald ikke helt bestemt....

CYRANO:

Ah.

ROXANE:

Men han får det at vide.....

CYRANO:

Ah!.

ROXANE:

... Snart! Han elsker mig på afstand... og tør ingenting sige.

CYRANO:

Ahh!...

ROXANE:

Men jeg mærker at han brænder for at få det ud ...

CYRANO:

Ah!....

ROXANE:

-Din hånd er så varm,Cyrano!(*mærker hans pande*) - Har du feber? - Måske ved du det allerede?

CYRANO:

Ahhh!

ROXANE:

Han er musketer!

CYRANO:

Aaah!

ROXANE:

Hans øjne lyser, af klogskab og ånd. Han er ædel, mandig ... og smuk.

CYRANO:
(*tydeligt rystet*)

.....Er han smuk?

ROXANE:

Er der noget i vejen? Er du syg?

CYRANO:

Jeg? Nej ingenlunde.... det er bare min hånd!(*tager sig til hånden*)

ROXANE:

Altså, jeg elsker ham... men, jeg har kun set ham i teatret!

CYRANO:

Du har aldrig talt med manden ?

ROXANE:

Kun med blikke.

CYRANO:

Hvordan kan du vide ... at han er musketer?

ROXANE:

Jeg har forhørt mig... han er musketer i garden. Hans navn er Christian de Neuville! Og i morges indtrådte han under kaptajn Le Bret, i kongens garde!

CYRANO:
(for sig selv)

Så let, så brat ... gives og tages et hjerte.

DUENNAEN:
(stikker hovedet ind)

Monsieur Cyrano! Jeg har spist mine kager!

CYRANO:

Så læs de vers, de var pakket ind i!

Man aner lige Charlotte ,der hurtigt trækker Duennaen ud igen.

CYRANO:

Min kære kusine, du elsker poesi, - den åndrige kur...Hvad hvis han er dum som et bræt - såd'n - af natur?

ROXANE:

Umuligt! Man behøver blot at se på hans stil og frisure..

CYRANO:

Man kan bræge som et får - og dog købe sig et hår ... af de dyre!

ROXANE:

Jeg tror han har ånd.Hvis ikke dør jeg af smerte!

CYRANO:

Du har bedt mig møde dig. Du har åbnet dit hjerte.... men jeg forstår ikke hvorfor?

ROXANE:

Cyrano, - du er min bedste ven! Jeg vil be' dig beskytte ham!
Jeg ved... at han som ny, vil møde store prøvelser i garden... Jeg ængstes for ham!

CYRANO:

Ikke uden grund!

ROXANE:

Hjælp ham Cyrano...

CYRANO:

Godt! Jeg skal ta' mig af din lille ven.

ROXANE:

Jeg vidste det! Du vil forsvare ham! Åhh! Jeg holder så meget af dig... ..Du er så modig og mandig...

CYRANO:

Ja,tak!

ROXANE:

Du vil være hans ven? Så han aldrig duellerer?

CYRANO:

Det vil jeg..... jeg sværger!

ROXANE:

Hvor er du dejlig, Cyrano... jeg elsker dig! (*fingerkys*)
(*fraværende*) - Nåh!Nu må jeg hellere gå! (*begynder at gå, men vender sig*)

...Men... nu, fik du ikke fortalt mig om kampen i nat!Tænke sig... alene mod hundrede mand! ... Det hører jeg om en anden gang.... Sig , han skal skrive til mig ... så er du sød!

CYRANO:

Javel!

ROXANE:

.... Han m å skrive!... Hundred' mand... Hvor er du modig!.... Farvel!

Hun går. Musikstart

CYRANO:

Jeg var vist aldrig modigere end nu.